

NOVERRIM

SETMANARI BILIGUE, SATIRIC Y DE BON HUMO

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.

Extranjero: Un año . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

DESDE PALMA Municipalías y armas al hombro

Seguimos *idem cadem idem* y *nulla es redentio*.

Después de mi el diluvio, decía Luis XIV. Los *Luis* de ahora que no tienen circulación bien pueden exclamar:—Con nosotros el caos, después de nosotros el *ita misa est*.

Se hizo un llamamiento perentorio a las fuerzas vivas y en lugar de acudir a la cita los salvadores de siempre, que son los salvados vitalicios, se llamaron *andana*, en pura señal de que la Magdalena no está para tafetanes y en su lugar acudieron cuatro vivos, que son los que chupan del pote, los que bendicen esta guerra ya que gracias a ella hacen su agosto, los que bendicen esta situación que ha sido su maná celestial y buscan el río revuelto para actuar de pescadores importándoles un pepino el que perezca de hambre todo bicho viviente va que cada bostero puede ser una peseta de ganancia y cada hermano muerto cinco pesetas efectivas. Así se arreglarán a su gusto pero no a gusto del consumidor.

El Sr. Salóm sigue actuando de consumidor forense y a los ciudadanos nos la quieren negar sin queso, pero con Ques, que no es lo mismo. De comuneros ciudadanos actuaron en el Balear los socialistas con Bisbal a la cabeza, los cuales pegaron duro y a la cabeza un rato contra los forenses de la clase de Don Honorato que nos dejarían hasta sin rocas si el exportar rocas fuera un negocio para ellos, y el resto contra el Ayuntamiento que los palmesanos nos hemos buscado, aunque parezca mentida, el cual, en lo referente a Subsistencias ni hace ni deja hacer.

Mientras tanto venga embarcar cerdos y venga embarcar todo lo embarcable con el permiso del Sr. Ventosa engañado como un chino por los cuatro vivos sin conciencia que han tomado al pueblo mallorquin por tonto y al Sindicato Harinero por un me alegro de verte bueno. Tanto va el cántaro a la fuente que al fin se rompe y ojo al Cristo, que es de plata. A estos sinvergüenzas que se pasan de listos el mejor día les puede salir la criada respondona ya que si agotan el caudal de paciencia que nos caracteriza, no todo va a ser actuar de mirlos detrás de cuatro ediles completamente fracasados.

La *alcaldada* del Sr. Barceló y Mir, tan esperada por los suvos, ahora resulta que consistió en comerse un pan de a peseta y un butifarra de a kilo. De Don Nicolás ni un milagro así esperamos.

El Gobernador retorna y, descartado el Sr. Ventosa, ya no esperamos mas justicia que de él y de Dios.

En cuanto a los actuales ocupantes del magno edificio de la Plaza de Cort es hora de escoger entre el vado o la puente: O el cartel de se alquila o el del carbonero andaluz que extendió su negocio a las harinas y sus derivados. «Hay cisco. Salvaos!»

JIMENEZ.

Un atlot inteligente

En Francisquet era un atlot, molt etxe-revit, pero sa molta miseri que reynava per caseva, obligá an es seus pares cercarli una ocupació, a fi que ajudas a dú la creu de sa miseri.

Después de molt de cavilá y de buidarse es seu cap, acordaren posarlo per escolá a s'iglesi d'es poble.

Y en efecta anaren a veura es vicari, y aquest vá admetre en Francisquet amb molta alegría porque sabia lo viu qu'era y que com él no s'en trobaven a cada passa.

Aquest vicari qu'era molt plantós y li agradava que tot anás amb regla comensá a doná llissons an en Francisquet, y an es poc té nps era un escolá de retxa.

Es día qu'havía de sorti per primera vegada a servi, es vicari li digué:

—¿Saps bé sa teua obligació?

—Sí pare—li contestá.

—Ala idó máhem si es així. ¿Qu'és necessari ante tot per encendra un ciri?

—Pués qu'estigui apagat.

BACALLANET

DECLARACIÓ D'AMOR

(a una atlota lletja, coixa y veyra pero rica)

Senyoreta: Agaf sa ploma y amb motl tremolosa má li escric aquestas deu rayas per si se vol enterá de que tenc dins el meu ventre un gros motivat pesá que l'he de dí o hem pot creure, qu'hauria de rebentá, pues el có de las personas també se vol confessá. Desde el día que vaitx neixe som solté, li puc jurá, porque a nes meu gust y agrado cap done he p-gut trobá, (y un qu'es casa aneb una done que no agrada es pot matá pues disgusts y mala cara es lo únic que tendrá) pero diumenje a nes cine, com vosté recordará, asseguts junts sa vellada casualment varem passá, y después a un compañero

per vosté vaitx preguntá y diguentmé qu'era rica tal notici m'agradá porque un pobre senyoreta, lo guapo no ha de sercá, porque de las cosas guapas sols es rics poren gosá. y com que vosté es molt lletja cap senyó ric la voldrá, pero jo com som un pobre que no tenc ahont menjá. lo que no vol la gent rica molt rebé heu puc replegá, y així a més de tení done gens heuré de trabajá porque en lo que té, de sobre la vida porem passá; y per aixó, senyoreta, per molt que vulgui mirá un partit tant franc y noble com som jo no'n trobará, perquè jo con tal qu'un duro no me falti per gastá ja pot aná de las sevas sempre que vosté voldrá y encara qu'en tracti d'ase, de camell o de gorá con tal no en faltin pessetas no'm sentirá protestá

Aquí ja faitx punt y aparte, no la vuy més molestá, y esper en tota sa calma sa contesta qu'hem fará. Si hem diu si, content y alegre le duré devánt l'altá, y si hem diu no..... pues pacienci, qu'es disgust no'hem matará.

N'URBANO

Franca.

Máquinas de COSER

Depósito de máquinas para coser y bordar de la acreditada marca

WERTHEIM RÁPIDA

Se admiten toda clase de reparaciones. Enseñanza de bordar gratis a los compradores de dichas máquinas. Se venden instrumentos de música y piezas de música de todas clases.

GUILLERMO CALVO

Rectoría, 16 =SOLLER

Confit Ciudadá

Hem de comprenda qu'ara qu'es calsat vá cá y qui mes qui menos no guanya per comprá un bossi de pá, molts d'aquests se veuen precisats an descalsos o amb sas sebatas veyas

Pues be; aquests infelissos después d'havé d'aná d'aquesta forma pes nostros carrés de Deu, per més colmo de ses desgracis, resulta qu'una pertida de *bárbaros* ciudatans tiran p'enterra tassons romputs, vidres de tota casta, claus, y un *sin fin* de coses més, que son causa de que en passá aquells sense sebatas o en sabates veyas, les safiquin a dins l'ànima, y els s'ocasioni una ferida grossa.

Y no son sols aquets es perjudicats. Ets ciclistas reben sa seua part. S'altre día dos se desafiaren á veure qui més haviat arribaria an es moll. Encara no hagueran partits, cuant pataplúm an es neumátic d'un si aficá una tatxa y *adiós si ten vés*, s'hagué d'aturá, es temps que s'altra li feya jotipiris, però aquest mirant enderrera no veyá lo qu'hey havia endevant y ¡paf! una roda de sa bicicleta passá per demunt un cul de tassó fentli una ubertura an es neumátic, d'aquestas de marca *Hache*.

Es necessari qu'es nostro Ajuntament prengui medidas grossas a fi d'evitá qu'aquets bárbaros continuin convertint es nostros carrés amb un vall de llágrimas.

Gaspachos Ciudatans

Diumenje dematí, alla a les deu. hora oficial, se va despedi es dol ocasionat pa sa mort sensible d'en Romanones.

El precedi la señora Data, se seua amixa intima la cual estava rodetjada des seus parents, amichs y coneguts, en Maura, en Lerroux, en Cambó, en Garcia Prieto, en Melquiades Alvarez y en Quevedo, tots en sa coua baixa.

Sa reunió va aná com una seda y molt mes acompasada que sa de forses vives que de cada día van mes. mortes y s'entenen menos. Contades ses glories des seu digna compañero Romanones esfloraren s'asunto politich y en Melquiades Alvarez va di qu'era necessari lladra fort y protestá fort y n'ot mogues cuantra ets acaparadós que mos volen matá de fam, ets almacenistas que no tenen concienci ni coneixen vergoña es día que d'omplirse sa butxaque sa tracta y es corradós que tantsols van a nes seu negoci particulá y ets altres qu'es fassen sa *parreta*. Va essé més aplaudit qu'es concejals después de sa sessió de dilluns.

Com a fi de festa en Patacol qu'estava present comunicá a tots que passats tres dias s'obrirá es testament del cual donarem conta disapte qui vé a so de campana.

Dang, dang, dang,
sa campana de la Sanc.....

Aquestas eminencis *frescachonas*, que venen a essé la *elitè* de sas forses vives diumenje o dilluns (que aixó es ara mal de dí) en motiu de torná retrasá es rellotje de la Ciutat, se reuniren a la Sala y es témps qu'es poble esperava s'aconteixament a defora, elis a dedins se servien es coñac y es rom, se menjaven es dulces y ¡Paga poble beneit!

En camvi dilluns a les dotse los donaren sa gran pitada però sa contentarán amb aixó..... y res mes.

Primé li hem dit poble beneit y ara li delim poble estupit.

Diuen que a derrera el rey figures li fan pero a voltros a devant vos fan figa y a derrera vos fan..... botifarra,

Y aquesta botifarra es señalant ad libitum.

De sa Regió

DE MANCÓ

Conten qu'un bergantell molt trapassé d'aquest poble, una vegada fou cridat amb urgenci per un jermá seu qu'habitava a France, diguentli que li havia trobat una colocació que li convenia de lo més.

Es jovenot, que per aquí no se les campanya de lo milló, determiná aná a trobá es jermá, lo antes possible, per aprofitá tan bona ocasió qua l'alliberava de seguí menjant sopes sens'oli de pa moreno y faves mal cuïtores

Com no estava versat en s'arreglo de papés per s'embarc, perque no s'havia embarcat may, a deshora de sa nit recordá que necessitava un document de sa Rectoria y, per no perda correu, pensá qu'era convenient anarlo a sercá en seguida y, dit y fet; se posá en camí cap a lo qu'endirém nova Constantinopla y, a ses poques passas s'atopá amb uns amichs, d'aquells qu'es vespres no los ve a una hora prenda retiro, els quals extrañen vorel rondá a hora tan intempestiva.

Trobant qu'alló es un desbarat. tracten de dissuadirlo, diguentli qu'es Turch an aquella hora estarà dormit en sa seva..... habitual tranquilidat y que, ni pes batle en persona s'aixecará; a lo que contestá, qu'ell invocarà ses seves influencias per conseguí lo que desitja.

Continua son camí: arriba, toca y responen—¿Qui és?—Gent d'iglesi. diu ell totduna—¡¡¡Digas qui ets!!! contesta una veu molt aspre y granada de par de dins.—Som un amich d'un germá de sa criada.

Inmediatament obriren y queda servit.

Es comentarís a carrech d'es lectós,

NEY-NEY

DE BINISALEM

Notificam a n'aquestas dues jovenetas que viuen an es carré des Pou Bó. las cuales tenen relacions amb dos joves des mateix carré trobam oportú dirlos que no fassin ses passadas tant frequents per devant es café de «Ca's Patró» perque resultarà que sa sogra y es demes, arribarán a comprenda ben clá que ellas van a sercarlos, que ben mirat, no es de lo mes decent.

Es cas es que una d'aquestas jovenetas antes de teni es pollo qu'ara te, en tenia un que cada vespre perdia es temps miserablement esperantle, que ni siquiera si presentava. ¿Devia se qu'aquesta pòlla se trobás per menos? jo es seus pares la privaven de sortir? ¡no! era qu'el volian de més bona casa.

UN BEATO.

NOTA.—Per causa amortisant o antisabateril, aquest mes y después de dos anys y dos meses de servici acaba de prestarlo a sa casa o fábrica de Calsat d en Vidal y Ferré, S. en C., es Corresponsal d'EN XERRIM Lo que se fa públic per si n'ha cap que vulgue fé cap reclamació.

Si Deu heu vol y es bigots del Kaiser no han variat sa possició, o no hey ha cuantra orde des mateix, dit Corresponsal dará principi desde avuy a sa clase nocturna d'ensañansa primaria. Lo que heu participa a nets maics o interesats que tenguin es gust d'asistiri.

ES CORRESPONSAL

DE MANACÓ

Sempre en surten de bones, de dolentas, de fresques y de calentas.

Segons notícis hey há una jove que viu an es carré de l'Asalto, aprop des carré de la Pau, qu'es cule..... y que pes día de Sant Lorens, va fé un any que l'hagueran d'enji-

gá de «Son Piol» ahont estave llogade, per causa de sospites, pués havia feta massa amistat amb un jermá seu politic, y ets orabaixas desaparexia de sas-casas y estave molta estona a torná.

De «Son Piol» v'aná a viure a «Son Ganxo» y an es fi resultá que feya lo mateix, y posadas un parey de personas a la espectativa doná per resultat qu'un orabaixá un poc tart, es mes jove des Fons y unaltre persona, l'atraparen qu'es seu cunyat li feya sa cabañera neta, y perque sen temés de que l'havian trobada «infraganti», li tiraren un maquet, ferintle, però ella no va sebré d hont li venia.

De resultes d'aquestas pelicules, aquesta jove va engraijá bastant, y vá doná sa culpe de sa crescuenda an en Jaume Piol qu'hey havia aprop d'un any que no l'havia vista y era per ferli pagá es llevat qu'es seu jermá politic li havia posat, perque aquest no el poria satisfé.

Es motiu de publicá, aquest escrit, es perque sas personas que están anterades de s'asunto judiquin la cosa y compreguin qu' en Jaume Piol, está net del tot amb so Bombet que vá sorti an aquesta jove amb so fé cine antic.

Y si hey ha rés que di encuantre d'aquest escrit, sigue qui sigue, que piuli.

UN CALUMNIAT.

DE ALGAIDA

¿No hu senti parlá de sa dimisió des concejal socialista Bisbal? Pues venc a dirvos que la presentá degut a una denuncia que fé de dos carros de blat o farina que sortiren de dins Palma de contrabando, y después de sa denuncia, es companyeros de Consistori s'en rigueren d'ell. Y a propósit d'aixó venc a dirvos jó:

Qu'Algaida no hey heurá perill que ni ha je cap de concejal que presentí sa dimisió, perque d'es que son no ni há ni un (per no errá) que sia capás de defensá un pobre, en no sé que sia per después tirarlo més a dins es fanc de sa miseri, despés d'haverli xupada sa mica de sanc que tengui.

Y an el senyó Alcalde li dic que se cuydi un poc més de sas subsistencias, perque segons ma dit una dona un homo se presentá a una casa per comprá blat, demenentli hey a 33 pts sa cortera ¿Y es preu de tassa direu voltros? ¿Qué se fet de tot es fil y bullit qu'hey v'havé? ¿Quin cas s'ha fet de sa petició d'ets obrés a s'Alcalde, perque no en traguessen gens? Qu'el sen duguin no'hu dic, però y ¿qu'es aquesta vergonya?

De reguí així mos veurem an es cas d'haverlo de pagá a rahó de cinc céntims per grá. Y desgraciadament no tenim cap máquina de fé pessetas.

No, y si repeteixen aquéstar porquerías, y ningú hey posa remey o prendem sa justici per sas nostras mans, y ¡no vos dic jó si en sortiran de pelos y señales!

Y XERRIM ara qu'en volen.

X. X.

D'ESPORLAS

Una d'estentisa.

Es disapte del Nom de María, anaren a fé una serenata a una somera, es distingits, Juan Maro, jovenet de 45 anys, y guitarrista per afegitó; es seu companyero en Xesc de ca's Suro, organista molt celebrat, y per fé més cuadro, es tres pintats des poble o siguen en Gurrió, tenor, baritono, triple y jermá des Corresponsal d'EN XERRIM. En Caparró, gran bailarín y barbé y per últim en Lito, aquell que vengué de l'Habana.

Aquest quinteto, com he dit, fé una serenata a una somera y es témpus qu'en Mero y en Xesc tocaven y en Gurrió y en Lito cantaven, en Caparró comersá a balló amb sa somera, es témpus que l'amo y sa madona desde sa finestra los deven ¡burros! ¡bestiotas!

A la fi es músics mundials acabaren y l'amo y sa madona sen anaren a jeura, es témpus qu'en Caparró dessuava des cansament prés an es bail.

EN TORIBIO

A sa fábrica de san Campos hey hagué s'altre día, encarnat y blau y missa de três.

En Vicens es catalá estava trabayant tranquilament, cuant senti saragata a derrera ell. Se va jirá y v'assé que na Feleta y sa Beata estaven aferradas totas dues, tot per culpa de una granera. Es catalá no las pogué despartir. Amb aixó entrá es mestre y maltractá es pobre Vicens, diguent qu'ell era sa causa de tot.

A la fi las despartiren, y cadascú quedá a caseua.

Malas llingos diuen qu'es Catalá no's posá a favó d'una ni de s'altre, perque totas dues li donan xocolati per baraná, causa de qu'en Vicens, estigui convertit amb una xocolatera.

MONEYA

D'ALARÓ

(Conversa sentida per un finestró)

— Escolte Toni: Qué no saps que passa amb sa llet.

— No.

— Idó está alerta que ni hey há qu'hey posan aigo y ara se diu que s'Alcalde ni ha trobats dos que no feyen es graus corresponents y se diu qu'es segura sa multa. — Aferrre. — ¿Perqu'heu dius? — Perque si es com s'altra pic, me pareix que no la pagarán — ¿Y que passá s'altre vegada Andreu? — lo no hey era però se digué que denunciaren un rig.... y..... heu deixaren a devall sa taula. — ¿Perque? — No'hu sé però.... des cap de poc témpus el feren cosa d'allá dedins; nada menos que capitulari ... no..... estrefolari ... tampoc. — ¿Idó qué? — No m'en recorde. En recordarmé ja t'ho diré.

S'apagá s'electricidat, y ells dos fent sa mitje, se despediren y jo la feya sensera, diguent si un heusebia tot y heu pogué dí, seria gros.

UN ESPEVILAT

DE POLLENSA

Estimats lectós Parlarem un poc de s'Alcalde perque no fá sas eosas bé.

Resulta que per aquí, a totas sas tavernas jugan a interés, y es nostro Alcalde los deia jugá tant com volen ¿Perqué es aixó? ¿Perqué li donen deu o vint duros per ell? ¡Ca! Es nostro Alcalde no'hu ha de manésté Y des serenos ¿qu'en direm? Ni ha un de moliné que sempre passa per sas tavernas, y no atura es j-c may. ¿Deu essé perque el convidin a beure ca la vegada?

Ni há un altre que també fá lo mateix. Y vos asegure qu'entre tots dos aixugarian un alambi.

Y així vá passant es témpus. cada un tira pes seu cap y sen vá alla ahont li convé més. Y visquem y cosas veurem.

UN SABATÉ

XERRIMADES

Es sabatés de «c'an Notre» son a Sólle. ¿Que no'hu sabiau? Idó ara heu sabeu. Si el se veis ja los ho direu: Cuatre pesas de dos cada semana.

Y ojo an que no las amollin.

— ¿Que sap perqu'aquell dama sempre té cent pretendents?

— Per dú perfums etselents fent una olió qu'embalsama.

— Y té una cara qu'enlluerna, ¿y d'hont sa surteix sabria?

— ¡Hombre! De sa Perfumeria que li diuen La M d'erna.

Tenen de perfums, un mar

sabó que no ni ha a la China,

polvos y llevó Ronquí na

Aigo de Colouia fina

y un Oli de Macassar

A tot aixó y a mil cosas més las trobareu a sa perfumeria de s'Imprenta Moderna carre de sa Lluna, n° 27. — Sólle.

Demá diumenje es sollerics durán mes estulera qu'un endiot.

NaJa menos han de fé sa conmemoració de sa festa de «La Rassa»

Tots es colegits, de nins y ninas han de prenda part a sa tal testa, cantant a aquestas cansóns:

Colóm soñó, 'uchó. Con pecho osado ni el peligro midió. ni el mar profundo: Arrojó-e a las olas denodado y el premio de su fe fué un nnevo mundo

¡Tuyo es este laurel, inclita España! Colón para vencer, en tí confía: Por tí se realiza tan alta hazaña: ¡Gloria inmortal a tí, o Patria mía!

¡Viva Colón, descubridor de un mundo! Exclaman cielo y tierra y mar profundo.

Desitjam que sa tal festa sia un éxit y no tengui rés que desitjá an se que igualmente celebrarán tots es pobles y ciudats españolas.

A Sólle han estades molt comentadas sas gestions qu'ets alemans han fetas, a fi de consegui sa pau.

En motiu d'aixó dilluns a vespre, s'estació estava plena de gent, a fi de podé compra s'Ultima Hora. Es venedó s'hagué de refugia a dins sas Casas de la Vila, per pó d'un asalt, y sa festa acabá amb bufatadas, entre dos comprados d'es mencionat diari.

Y llevonses direu qu'es sollerics no son homos de sanc.

Segóns informes es nostro municipal ha presentat sa dimisió.

Segóns altres informes, han nombrat un forasté qu'es de lo mes guapo.

¡Y llevonses direu que no tenim municipals de garbo!

D. Rafel Roveri, mos comunica que de regrés de Barcelona, mos ha duit sas novedats mes novas del mon, consistent amb robas per sa temporada d'Ivern.

Agrahim s'atenció.

Tenda de mobles

d'en GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16 - SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas, fabricats en tal Tallé
També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas,
Heu fan tot de lo milló:
Baratura y perfecció.

APRENDIZ

Se necesita uno de unos diez a doce años, en la Tipografía de Calatayud y C.ª Luna, 27 — SOLLER.

¡COMERCIAnts!

Vóltros qu'estau per quebrá perque res may despatxau y altre cosa no sercau més que podé prosperá, sabreu, y qu'es ben históric que an aixó heu conseguireu bastant sols vos anunciéu a demunt aquest periódic.

SOLLER.-Tip. Moderna de Calatayud y C.